

at kunne anvende den til at forbyde medlemskab af en politisk forening?

(Kort bemærkning):

Helge Adam Møller (KF):

Nu skal jeg have 5 minutter til, så vil jeg prøve at konstruere et eksempel.

Men vi var jo altså inde på et eksempel, som godt nok hørte fortiden til – det var hr. Per Kaalund, der selv bragte det op – hvor der under besættelsen faktisk var danske officerer, som i fuld uniform meldte sig ind i nazipartiet og deltog i nazistiske demonstrationer. Og der skulle jeg hilse og sige fra nogle af de officerer, der ikke var nazister – og det var jo heldigvis det store flertal – at der her var en voldsom forargelse, ligesom der var en voldsom forargelse i befolkningen over at se danske officerer i fuld uniform som medlemmer af et parti og deltagende i dette partis demonstrationer, som havde besat os forinden.

Jeg tror som sagt ikke, at der bliver brug for den, og jeg håber det ikke, men jeg tror ikke, muligheden kan udelukkes.

(Kort bemærkning):

Pia Boisen (EL):

Mit spørgsmål ligger i forlængelse af dette, for vi, der ikke har været i Hendes Majestæts klæder, kan jo så læse om det i betænkningen, og der vil jeg da gøre ordføreren opmærksom på, at bestemmelsen i virkeligheden stammer tilbage fra 1881. Da var den bredere og handlede også om, at man ikke måtte indtræde i foreninger, som angik tjenesteforhold, altså et forbud mod fagforeninger i forsvarsmagten. Det er mere et spørgsmål om, at efterhånden som tingene har udviklet sig, har man jo så i 1973 indskrænket det til alene at gælde ikke fagforeninger, men andre organisationer, og på den baggrund kunne man jo overveje, om tiden nu var kommet til at fjerne den sidste begrænsning af den politiske frihed i forsvaret.

(Kort bemærkning):

Helge Adam Møller (KF):

Det kræver jo i hvert fald én kommentar, og det er en undskyldning til hr. Per Kaalund, for hvis den er kommet ind i 1881, har den sikkert også stået der før den lov, der kom i 1973, hvilket jeg ikke troede var tilfældet. Det beklager jeg selvfølgelig, så et stort undskyld til, at den er så meget ældre, end jeg troede.

Jeg synes stadig væk, vi skal bevare den, men jeg har et åbent sind. Lad os drøfte det.

(Kort bemærkning):

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt svare på hr. Helge Adam Møllers bemærkninger og sige, at jeg egentlig tror, vi er fuldstændig enige, men jeg må så prøve på at udtrykke mig lidt mere forståeligt.

Det, jeg siger, er, at i forhold mellem mennesker skal man ikke begynde at indføre jura, sådan at det, der hidtil har været et menneskeligt forhold, bliver et juridisk forhold. Jeg kan tage forholdet mellem en mand og en kone. Hvis deres forhold er betinget af jura, så de står på deres rettigheder over for hinanden, så ødelægger det ægteskabet.

Jeg vil sige ud fra min erfaring som soldat, at det, der gjorde, at det virkelig var menneskeligt modnende at være soldat, var, at man var der i et forhold, hvor man gav og tog, uden at man hele tiden skulle stå med en paragraf i hånden og sige, det har jeg ret til, og det må du ikke. Det er altså hele denne appel til flæberi, rethaveriskhed og forurettethed, jeg er ude efter i § 18 og for så vidt også i § 17.

Kl. 17.15

Jeg er fuldstændig enig med hr. Helge Adam Møller i, at naturligvis skal fornedrende behandling ikke være noget, man accepterer. Soldaterne gør oprør. Det gjorde vi også. Og en ordentlig, ansvarlig befalingsmand griber også ind. Man kan ikke undgå, at der er misforhold. Men som sagt: at gøre et menneskeligt forhold til et juridisk forhold er at ødelægge det. Det er det, jeg forsøger at sige.

(Kort bemærkning):

Helge Adam Møller (KF):

Tak for den klarificering, men jeg er stadig væk ikke helt enig. Jeg kan godt forstå det i forholdet mellem en mand og en kone, det skal ikke først og fremmest være bundet af paragraffer, selv om jeg faktisk tror, at der i ægteskabsloven er en del paragraffer, der alligevel gælder. Men det er jo også, fordi det er et frivilligt forhold, i hvert fald når det starter, og begge parter har mulighed for at forlade det og gå ud af det.

Men sådan er det jo ikke altid i et ansættelsesforhold. Det er det jo ikke for værnepligtige. De fleste af dem er heldigvis frivillige, men der er enkelte, der ikke er det. Og selv professionelle soldater kan jo risikere at komme under en officer, som er en af de meget få, som altså bevidst